

Olipa kerran, kauan, kauan sitten...

Mitäh?

"Todella tylsä alku?"

Mitä tarkoitat? Voitko vielä paeta?

Onko sinulla aavistustakaan, miten moni jännittävä kertomus alkaa JUURI tällä tavalla?

Esimerkiksi satu urheasta sudesta, joka kuolemaa halveksuen asteli todella ärsyttävää, punamyssyistä tyttöä vastaan.

Tai tarina köyhästä vanhasta naisesta, joka asui pipar-kakkutalossa metsän keskellä ja halusi niihin kovin mielellä syödä mehukkaan paistin.

Tai tarina kiittämättömästä mustahiuksisesta työstä, joka oli potkittu pois kotoa, koska piti itseään kauniimpana kuin äitipuoltaan, ja joka ajoi seitsemän hiippalakia kauneusvinkeillään hermoromahduksen partaalle.

Ne KAIKKI alkavat samalla tavalla ja ovat KAIKKI loistavia! Joten pidätä hengitystäsi ja lue, mitä sinulle kerrotaan:

Olipa kerran, kauan, kauan sitten syvällä alimmassa Alamaailmassa demoni, jonka nimi...

Mitä nyt taas?

Etkö voi vain olla hiljaa ja...

Miksikö puhuttelen sinua suoraan? Kyllä, luit oikein:

Minä, kirja, puhun sinulle, rusoposkiselle olennotte, jolla on iso nenä ja joka laiskottelee niin makeasti ja jolla ei ole parempaa tekemistä kuin lukea.

Eikö se ole sinusta normaalia? Että kirja puhuu kanssasi? Että se voi *nähdä* sinut?

Totta kai voin: näen sinut – näen, millainen olet juuri nyt. Näytät melko tyhmältä kurkistellesi vuodevaatteiden seasta ja kysellessäsi, onko tämä edes mahdollista.

Näen sinut nyt, kun pidät kirjaa käsissäsi ja kääntelet sitä ympäri ja ympäri etsien pikkuriikkistä kätettyä kameraa.

HA, HA, HA!!!

Älä huoli, kameraa ei ole.

Pimeyden voimat eivät tarvitse kameroita.

Ja *nyt* avaat silmäsi apposen auki täydellisen typeränä! ”Pimeyden voimat?” ajattelet ensin ja sitten: ”Mitä, jos seuraavilla sivuilla joudun kohtaamaan synkkiä, käsittämättömän pelottavia asioita?”

Kerronko sinulle jotain?

**JUURI NIIN
ON ASIA!**

Paksussa sivunipussa, jota pidät parhaillaan oikeassa kädessäsi, tulet kokemaan asioita, joita kukaan ihminen ei ole koskaan aiemmin kokenut: *ahdistavia, kauheita, hirtittäviä* asioita, joiden edessä monet aikuiset ryömisivät vikisten pussilakanan alle.

Kun pääset viimeiselle sivulle, et ole enää sama henkilö kuin nyt. Tämä kirjakaan ei ole enää samanlainen... toivottavasti.

Kysymys on vain siitä, oletko tarpeeksi rohkea.

Vai oletko jo laskenut housuihisi etkä halua missään tapauksessa lukea edes yhtä sivua pidemmälle?

*Jos sinulla on tarpeeksi sisua seurata tarinaa, jota olen kertonut sinulle jokusen minuutin, lue lisää **sivulta 24!***

*Vai etkö halua olla missään tekemisissä pimeyden voimien kanssa? Haluat pitää omatuntosi puhtaana, et halua tehdä mitään kiellettyä, mieluummin leikit söpöjen porroisten kissanpentujen kanssa ja muuta sellaista? Siksi haluat lopettaa lukemisen? Selaa sitten **sivulle 48!***